

Khuthba Summary 11.03.16 **ഖുത്ബ സംഗ്രഹം**

സച്ചിദാനന്ദൻ അമീനൂൽ മുഅ്മിനീൻ ഖലീഫത്തുൽ മസീഹ് അൽഖാമിസ് അയ്യൂബുല്ലാഹ്

11.03.16 ന് ബൈത്തുൽ ഹുതുഹ്, ലണ്ടനിൽ നിർവഹിച്ച ജുമുഅ ഖുത്ബയുടെ സംഗ്രഹം

നിഷിദ്ധം എന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യംതന്നെ അല്ലാഹുവിനിഷ്ടപ്പെടാത്ത കാര്യങ്ങൾ എന്നാണ്-അവ ഉപേക്ഷിക്കാത്തതിടത്തോളം ആത്മപരിശുദ്ധി എവിടെന്ന് ലഭിക്കാനാണ്. എല്ലാ ഓരോ മനുഷ്യ നിലും ഏതെങ്കിലുമൊക്കെ ദോഷത്തിന്റെ ബീജമുണ്ടാകും. അതിന്റെ ശയ്താനുമുണ്ടാകും. അവനെ കൊല്ലാത്തതിടത്തോളം കാര്യം നേടാനാകുകയില്ല.

തശഹ്ഹുദ്ദും തഅവൂദ്ദും സൂറ ഫാതിഹാ ഓതിയതി ന്നും ശേഷം ഹദ്ദറത്ത് ഖലീഫത്തുൽമസീഹ് അൽഖാമിസ് അയ്യൂബുല്ലാഹുത്തആലാ ബിനസദ്ദീഹിൽ അസീസ് പറഞ്ഞു:

യാ അയ്യൂഹല്ലദീന ആമനു ലാ തത്തബീഊ ഖുതുവാത്തി ശ്ശയ്താൻ വമൻ യുത്തബീഅ് ഖുതുവാത്തി ശ്ശയ്താനി ഫഇന്നഹു യഅ്മുറു ബിൽ ഫഹ്ശാഇ വൽ മുൻ കർ വലു ലാ ഫഇല്ലല്ലാഹി അലയ്കുറഹ്മത്തുഹു മാ സക്കാ മിൻകും മിൻ അഹദിൻ അബദാ വുലാക്കിനല്ലാഹ യുസക്കീ മൻ യുശാഇ വല്ലാഹു സമീഇൻ അലീം

വിശ്വസിച്ചവരേ! ശയ്താന്റെ ചവിട്ടടികളെ നിങ്ങൾ പിന്തുടന്ന് പോകരുത്. ഏതൊരാൾ ശയ്താന്റെ ചവിട്ടടികളെ പിന്തുടരുമോ, ശയ്താൻ നീചകൃത്യങ്ങളും നിഷിദ്ധ കാര്യങ്ങളും കല്പിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹവും അവന്റെ കാര്യവും നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളിൽനിന്ന് ഒരാളും ഒരിക്കലും പരിശുദ്ധനാകുമായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ പരിശുദ്ധനാക്കുന്നു. അല്ലാഹു വളരെയധികം കേൾക്കുന്നവനും സർവജ്ഞാനമാകുന്നു. (24:22)

അനാദികാലം മുതലേ ശയ്താൻ മനുഷ്യന്റെ ശത്രുവാണെന്ന്. എന്നെന്നും ശത്രുവായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്തെങ്കിലും ശക്തി അവനുള്ളതുകൊണ്ടല്ല എന്നെന്നും നിലനില്ക്കുന്നത്. മറിച്ച് മനുഷ്യൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അല്ലാഹു അവൻ സ്വതന്ത്രനായിരിക്കാൻ അധികാരം നല്കി. കാരണം തന്റെ ദാസർ അവന്റെ ആക്രമണത്തിൽനിന്ന് സുരക്ഷിതരായിരിക്കുമെന്ന് അല്ലാഹുവിന്നറിയാമായിരുന്നു.

തുറന്ന നിലയിൽ നേരിൽവന്ന് പോരാടുന്ന ശത്രുതയല്ല ശയ്താന്റേത്. അവൻ വിവിധ കുടിലതന്ത്രങ്ങളും ഒഴികഴിവുകളും ചതികളും വഞ്ചനകളുംകൊണ്ട് ഭൗതികമായ അത്യാഗ്രഹങ്ങൾ നല്കി മനുഷ്യന്റെ സ്വാർഥതകളെ പ്രലോഭിപ്പിച്ച് നന്മകളിൽനിന്ന് ദുരന്തംകൊണ്ടുപോകുകയും തിന്മകളുടെ അടുത്താകുകയും ചെയ്യുന്നു. ശയ്താൻ അല്ലാഹുവിനോടു പറഞ്ഞു: ഏതൊരു പ്രകൃതിയോടുകൂടിയെന്നോ നീ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചത്, ഏതൊരു രീതിയിലാണോ അവന്റെ പ്രകൃതിയുള്ളത്-അതായത് ഇരുഭാഗത്തേക്കും തിരിക്കാൻ പറ്റിയ പ്രകൃതി-അവനെ ഞാൻ എന്റെ പിന്നാ

ലെ നടത്തിക്കും. കാരണം തിന്മകളിലേക്കാണ് മനുഷ്യന് ഏറെ താൽപര്യം. നീ എനിക്ക് അനുവാദം തന്നാൽ ഞാൻ അവന്റെ മേൽ എല്ലാ വഴികളിലൂടെയും ആക്രമണം നടത്തുന്നതാണ്. എല്ലാ വഴിയിലുമിരുന്ന് അവനെ തെറ്റിക്കുന്നതാണ്; നിന്റെ യഥാർഥ ദാസരൊഴികെ! ആത്മാർഥരായ നിന്റെ ദാസരൊഴികെ! അവർ എന്റെ ആക്രമണത്തിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടും. അവരുടെമേൽ എന്റെ ഒരു ചതിയും ആക്രമണവും വിലപ്പോകില്ല. അവർക്കുപുറമെ ഭൂരിപക്ഷവും എന്റെ പിന്നാലെ നടക്കുന്നതാണ്. അങ്ങനെ അല്ലാഹു അവൻ അനുവാദം നല്കി. അതിനോടൊപ്പം അല്ലാഹു ഇങ്ങനെയും പറഞ്ഞു: 'നിന്റെ പിന്നാലെ നടക്കുന്നവരെ ഞാൻ നരകത്തിൽ ഇടുന്നതാണ്.' അങ്ങനെ അല്ലാഹു പ്രവാചകന്മാരെ അയക്കുക എന്ന വ്യവസ്ഥിതി തുടങ്ങിക്കൊണ്ട് മനുഷ്യർക്ക് നന്മകളുടെ വഴിയും പരിഷ്കരണത്തിനുള്ള മാർഗങ്ങളും അവരുടെ ഇഹലോകവും പരലോകവും നന്നാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനുള്ള വഴിയും പറഞ്ഞു കൊടുത്തു.

വിശുദ്ധ ഖുർആനിലും പലയിടത്തും അല്ലാഹു നമ്മെ ശയ്താന്റെ ആക്രമണങ്ങളിൽനിന്നും കുടിലതന്ത്രങ്ങളിൽനിന്നും ചതികളിൽനിന്നും ജാഗ്രതപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ പാരായണം ചെയ്ത ആയത്തിലും അല്ലാഹു ഇതുതന്നെയാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു ആ ആയത്തിന്റെ അവസാനം അവൻ കേൾക്കുന്നവനാണെന്ന് പറഞ്ഞ് സത്യവിശ്വാസികളെ സമാധാനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവന്റെ വാതിൽക്കൽ മുട്ടുകയും സ്ഥിരമായ നിലയിൽ അവനെ വിളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും പതിവായി ദുആ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ അവൻ തന്റെ ദാസരുടെ അവസ്ഥ അറിയുന്നവനാണ്. അങ്ങനെ തന്റെ ദാസൻ തന്നെ ആത്മാർഥമായാണ് വിളിക്കുന്നതെന്ന് കാണുമ്പോൾ ശയ്താന്റെ ആക്രമണങ്ങളിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടാനുള്ള ഈമാനികശക്തി അവനിലുണ്ടാകുകയും അങ്ങനെ അവൻ ശയ്താന്റെ ആക്രമണങ്ങളിൽനിന്ന് സുരക്ഷിതനായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. നന്മകളുടെ നിലവാരം ഉന്നതിയിൽനിന്ന് ഉന്നതിയിലേക്ക് ഉയർത്താൻ തൗഹീഖും കിട്ടുന്നതാണ്. തിന്മകളിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടാനുള്ള ശക്തിയും അവനിലുണ്ടാകുന്നതാണ്.

ആത്മാർഥരായ ദൈവദാസർ ആകുന്നതിന് ഈ ഖുർആ

നിക വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ഒരു കുറിപ്പടി പറഞ്ഞുതന്നിരിക്കുന്നു. അതായത് നീചകൃത്യങ്ങളിനിന്നും നിഷിദ്ധകാര്യങ്ങളിൽനിന്നും നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കുക. ആരാണ് ഇത്തരംകാര്യങ്ങളിൽനിന്ന് തങ്ങളെ രക്ഷിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യം അവനെ ശുദ്ധീകരിച്ചെടുക്കുന്നതാണ്. ആരെയാണോ അല്ലാഹു ശുദ്ധീകരിക്കുന്നത് അവൻ പരിശുദ്ധനായിത്തീരുന്നു. അത്തരം പരിശുദ്ധാത്മക്കളുടെ അടുക്കൽ ശയ്താൻ വരികയില്ല.

ശയ്താൻ ഒറ്റയടിക്ക് ആക്രമിക്കുകയില്ലെന്ന കാര്യവും നമ്മൾ ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതാണ്. അവൻ പതുക്കെപ്പതുക്കെയാണ് ആക്രമണം നടത്തുന്നത്. ഏതെങ്കിലും ഒരു ചെറിയ തിന്മ മനുഷ്യന്റെ മനസ്സിലിട്ട്- ആ ചെറിയ തിന്മ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് എന്തു ദോഷമുണ്ടാകാനാണ്, ഇതൊരു വലിയ പാപമൊന്നുമല്ലല്ലോ എന്ന വിചാരം ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നു. പിന്നീട് ഈ ചെറിയ ചെറിയ തിന്മകൾ വൻപാപങ്ങൾ ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നവയായിത്തീരുന്നു. കൊള്ളയും കൊലയും മാത്രം വൻപാപങ്ങൾ ആയിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല. സമൂഹത്തിലെ ശാന്തിയും സമാധാനവും കെടുത്തുന്ന ഏതൊരു തിന്മയും വലിയ തിന്മയായി മാറും. എന്താണ് ചെയ്യുന്നതെന്നുള്ള ബോധം മനുഷ്യനിൽനിന്ന് അപ്രത്യക്ഷമാകുന്നു.

അല്ലാഹു എന്തിനാണ് ശയ്താനെ സൃഷ്ടിച്ചതെന്നുള്ള ചോദ്യം ചിലയാളുകളുടെ മനസ്സിൽ ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. ആദ്യമെതന്നെ അവന്റെ തെറ്റിനുള്ള ശിക്ഷ കൊടുത്ത് എന്തുകൊണ്ട് അവനെ നശിപ്പിച്ചില്ല? ആദ്യ ദിവസംതന്നെ ശയ്താനെ നശിപ്പിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ലോകത്ത് കലഹമുണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. ഇതു സംബന്ധമായി ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) പറയുന്നു: 'എല്ലാ ഓരോ മനുഷ്യനും രണ്ട് ആകർഷണ ശക്തിയുണ്ടെന്ന കാര്യം അംഗീകരിക്കേണ്ടി വരുന്നു.(ആകർഷിക്കപ്പെടുന്ന രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ). ഒന്ന് നന്മയെ ആകർഷിക്കലാണ്. അത് നന്മയിലേക്ക് അവനെ ആകർഷിക്കുന്നു. രണ്ടാമത്തേത് തിന്മയെ ആകർഷിക്കൽ. അത് തിന്മയിലേക്ക് മനുഷ്യനെ ആകർഷിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നു. ചില സമയങ്ങളിൽ മനുഷ്യ മനസ്സിൽ തിന്മയുടെ വിചാരങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നുവെന്ന കാര്യം വെളിപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും ബോധ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമാണ്. ആ സമയം തിന്മയിലേക്ക് ആരോ തന്നെ വലിച്ചടുപ്പിക്കുന്നതുപോലെ അവൻ അതിലേക്ക് ചായുന്നു. പിന്നീട് ചിലനേരങ്ങളിൽ നന്മയുടെ വിചാരങ്ങൾ അവന്റെ മനസ്സിൽ പതിയുന്നു. ആരോ നന്മയിലേക്ക് തന്നെ വലിച്ചടുപ്പിക്കുന്നതുപോലെ അവൻ നന്മയിലേക്ക് ചായുന്നു. ചിലനേരങ്ങളിൽ ഒരുവൻ തിന്മ ചെയ്ത് വീണ്ടും നന്മയിലേക്ക് ചായുന്നു. താൻ ചെയ്തത് അങ്ങേയറ്റം വൃത്തികെട്ട പ്രവർത്തിയാണെന്ന് വിചാരിച്ച് ലജ്ജിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഒരാൾ ആരെങ്കിലും ചീത്ത വിളിച്ചിട്ടുണ്ടാകും. മർദ്ദിച്ചിട്ടുണ്ടാകും. പിന്നീട് ലജ്ജിക്കുകയും ചെയ്യും. താൻ ചെയ്തത് മോശപ്പെട്ട കാര്യമാണെന്ന് മനസ്സിൽ പറയും. അപ്പോൾ ചെയ്യപ്പെട്ടവനോട് എന്തെങ്കിലും നന്മ ചെയ്യുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ അവന്റെ അടുത്തുപോയി മാപ്പു ചോദിക്കുന്നു.

ഈ രണ്ടു ശക്തികളും എല്ലാ മനുഷ്യരിലുമുണ്ട്. നിങ്ങൾ അവയെ രണ്ടു ശക്തികളെന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളുക. അല്ലെങ്കിൽ റൂഹുൽ ഖുദുസ്സെന്നും ശയ്താനെന്നും പേരുവച്ചുകൊ

ള്ളുക. എന്തായാലും മനുഷ്യനിലുള്ള ഈ രണ്ടവസ്ഥകളെ നിഷേധിക്കാൻ നിങ്ങൾക്കു സാധിക്കുകയില്ല. മനുഷ്യൻ തന്റെ സൽക്കർമ്മങ്ങൾക്ക് പ്രതിഫലം പറ്റാൻ അർഹനാകുക എന്നതാണ് അവ സൃഷ്ടിക്കാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യം. കാരണം മനുഷ്യ പ്രകൃതി നിർബന്ധിതനാകുകയും തിന്മ ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്ന് പ്രകൃത്യാ വെറുപ്പുള്ളവനാകുകയും ചെയ്താൽ പിന്നീട് ആ അവസ്ഥയിൽ സൽക്കർമ്മത്തിന് ഒരു അണുക്കിടപോലും പുണ്യം കിട്ടുകയില്ല. കാരണം അത് അവന്റെ പ്രകൃതിയുടെ പ്രത്യേകതയാണ്. പക്ഷേ, അവന്റെ പ്രകൃതി രണ്ട് ആകർഷണത്തിന്റെ ഇടയിലുള്ള അവസ്ഥയിലാകുകയും അവൻ നന്മയുടെ ആകർഷണത്തെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അവന് ആ കർമ്മത്തിന്റെ ഫലം കിട്ടുന്നു.'

പറഞ്ഞു, 'മനുഷ്യമനസ്സിൽ രണ്ടു തരത്തിലുള്ള ഇട്ടുകൊടുക്കൽ(ഇൽഖാ)ഉണ്ടാകുന്നു. നന്മചെയ്യാനുള്ള ഇട്ടുകൊടുക്കലും തിന്മ ചെയ്യാനുള്ള ഇട്ടുകൊടുക്കലും. ഈ രണ്ടു ഇട്ടുകൊടുക്കലും മനുഷ്യ സൃഷ്ടിപ്പിന്റെ ഭാഗം ആകാവതല്ല.' ഏതെല്ലാം കാര്യങ്ങളിലേക്കാണ് ശയ്താൻ വിളിക്കുന്നതെന്ന് വിവരിച്ചുകൊണ്ട് ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) പറയുന്നു. എത്തരത്തിലുള്ള മനുഷ്യനാണ് ശയ്താന്റെ ചവിട്ടികളിലൂടെ നടക്കുന്നത്? ഏതുകാര്യങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കിയാലാണ് മനുഷ്യൻ ശയ്താന്റെ ചിവിട്ടികളിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുന്നത്? ഇതുസംബന്ധമായി ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) പറയുന്നു: 'ശയ്താൻ കളവ്, അക്രമം, വികാരാവേശങ്ങൾ, കൊലപാതകം, വ്യർഥമായ കർമ്മങ്ങൾ, പ്രദർശനപരത, അഹങ്കാരംതുടങ്ങിയവയിലേക്ക് വിളിക്കുകയും ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിനെതിരിൽ ഉൽകൃഷ്ട സ്വഭാവങ്ങളായ ക്ഷമ, വിലയനം, അല്ലാഹുവിൽ ലയിക്കൽ, ആത്മാർഥത, വിജയം ഇവ അല്ലാഹുവിന്റെ ക്ഷണങ്ങളാണ്. ഒരു ഭാഗത്ത് ശയ്താൻ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മറുഭാഗത്ത് അല്ലാഹു ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ ഇവ രണ്ടിന്റേയും ആകർഷണത്തിലാണ് കിടക്കുന്നത്. അതായത് രണ്ടു തരത്തിലുള്ള ആകർഷണമാണ്. വലിച്ചടുപ്പിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളാണ്. മനുഷ്യൻ അവരണ്ടിലും വീണു കിടക്കുന്നു. പിന്നീട് സൽപ്രകൃതക്കാരനിൽ സൗഭാഗ്യത്തിന്റെ ബീജം വെക്കപ്പെടുന്നു. അവൻ ശയ്താന്റെ ആയിരക്കണക്കിന് ക്ഷണങ്ങളും വികാരങ്ങളും മുണ്ടായിട്ടും മാനുഷമായ പ്രകൃതിയുടെ സൗഭാഗ്യത്തിന്റേയും സുരക്ഷിതത്വത്തിന്റേയും ബീജത്തിന്റെ അനുഗ്രഹംകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിലേക്ക് ഓടുന്നു. അതായത് ശയ്താൻ എത്ര ശ്രമിച്ചാലും ആരിലാണോ അല്ലാഹു സൗഭാഗ്യത്തിന്റെ ബീജം വെച്ചിരിക്കുന്നത് അവൻ തന്റെ സൗഭാഗ്യപ്രകൃതികൊണ്ടും അവന്റെ അനുഗ്രഹംകൊണ്ടും-കാരണം അവൻ അല്ലാഹുവിലേക്ക് വീണ്ടും കുനിയുന്നതുകൊണ്ട്-അവൻ അത്തരം പ്രകൃതി ഉൾക്കൊള്ളുമ്പോൾ അല്ലാഹു അവന് അല്ലാഹുവിലേക്ക് ഓടാനുള്ള തൗഫീഖ് നല്കുന്നു. ശയ്താനിലേക്ക് ഓടുന്നതിനുപകരം അല്ലാഹുവിൽ തന്റെ സന്തോഷവും സമാധാനവും ശാന്തിയും പ്രാപിക്കുന്നു.'

ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) പറയുന്നു: 'എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും അടയാളങ്ങൾ തീർച്ചയായും ഉണ്ടാകുന്നു. അതിൽ അടയാളം ഉണ്ടാകാത്തതിടത്തോളം അംഗീകാരയോഗ്യമായിരിക്കുകയില്ല. ഇപ്രകാരംതന്നെ ഈമാനിന്റെ അടയാളങ്ങളുമു

ണ്ട്. അല്ലാഹു അവ ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ച് തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തി. ഈമാൻ മനുഷ്യന്റെ ഉള്ളിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ അതിനോടൊപ്പംതന്നെ അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വം അതായത് പ്രതാപം, പരിശുദ്ധി, അഹങ്കാരം, ശക്തിപ്രഭാവം, എല്ലാത്തിനെക്കാളുമുപരി ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലായുടെ യഥാർഥ ആശയം പ്രവേശിക്കുന്നു. എത്രത്തോളമെന്നാൽ അല്ലാഹു അവന്റെ ഉള്ളിൽ കുടിയിരിക്കുന്നു. സാത്താനിക ജീവിതത്തിനുമേൽ ഒരു മരണമുണ്ടാകുന്നു. പാപത്തിന്റെ പ്രകൃതി മരിക്കുന്നു. ആ പ്രകൃതിയുടെ ഭാഗ്യമാണത്. ശരിയായ ഈമാനാണെങ്കിൽ പാപത്തിന്റെ പ്രകൃതി മരിക്കുകയും പുതിയൊരു ജീവിതം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അത് ആത്മീയ ജീവിതമാണ്. അല്ലെങ്കിൽ ദൈവികസൃഷ്ടിപ്പിന്റെ ആദ്യ ദിനമെന്നു പറയാം. സാത്താനിക ജീവിതത്തിനുമേൽ മരണമുണ്ടാകുകയും ആത്മീയ ജീവിതത്തിന്റെ കുഞ്ഞു പിറക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ മനുഷ്യൻ വീണ്ടും അല്ലാഹുവിന്റേതായിത്തീരുന്ന സമയമാണിത്.

പാപം രണ്ടെണ്ണമായിരുന്നു. ഒന്ന് ആദം ചെയ്തത്. ഒന്ന് ശയ്താൻ ചെയ്തത്. പക്ഷേ, ആദ്യമിൽ അഹങ്കാരമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ സന്നിധിയിൽ തന്റെ പാപം ഏറ്റു പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാപം പൊറുക്കപ്പെട്ടു. ഇതിൽനിന്ന് പശ്ചാത്താപംകൊണ്ട് പാപങ്ങൾ പൊറുക്കപ്പെടുമെന്ന പ്രതീക്ഷ മനുഷ്യനുണ്ടായി. അഹങ്കാരമുണ്ടാകരുത്. പാപങ്ങളേറ്റു പറയണം. പശ്ചാത്താപിക്കണം. അല്ലാഹുവിനോട് പൊറുക്കലിനെ തേടണം. എന്നാൽ, പാപം പൊറുക്കപ്പെടുന്നതാണ്. പക്ഷേ, ശയ്താൻ അഹങ്കരിച്ചു. അവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവനായി. ഹദ്ദറത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)പറയുന്നു: 'അഹങ്കാരി ആവശ്യമില്ലാതെ സ്വയമേവ ഇക്കാര്യം വാദിക്കുന്നതിനാണ് തയ്യാറാകുന്നത്. അത്ര ശക്തി അവനൊട്ടു ഇല്ലതാനും. അഹങ്കാരം അല്ലാഹുവിനുള്ളതാണ്. അഹങ്കരിക്കാത്തവരും വിനയത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരും നഷ്ടപ്പെട്ടു പോകുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് അഹങ്കാരത്തിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടുകൊള്ളുക.'

ഒരു സത്യവിശ്വാസി സ്വായത്തമാക്കിയിരിക്കേണ്ട സവിശേഷതകളാണിവ. ഇല്ലെങ്കിൽ ശയ്താന്റെ പിന്നാലെ നടക്കുന്നവരായിരിക്കും. അഹങ്കാരം ചില ഘട്ടങ്ങളിൽ മനുഷ്യൻ മനസ്സിലാക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് വളരെ സൂക്ഷ്മമായ നിലയിൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ നമ്മൾ ആത്മപരിശോധന നടത്തേണ്ടതാണ്. 'ശയ്താൻ ഏതെല്ലാം തരത്തിലാണ് മനുഷ്യനെ തന്റെ വരുതിയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിന് തന്ത്രങ്ങൾ മെനയുന്നത്? ഇതുസംബന്ധമായി ഹദ്ദറത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) പറയുന്നു: പാപകരമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയും മനുഷ്യൻ ചെയ്യാതിരിക്കുക.' പറയുന്നു: 'മനുഷ്യന്റെ കർമ്മങ്ങൾകൊണ്ട് പാപം അകലുകയാണെങ്കിൽ അതായത് പാപകരമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയും പാപം എന്ന് പറയാൻ പറ്റുന്ന ഒരു കർമ്മവും ചെയ്യാതിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അപ്പോൾ ശയ്താൻ കണ്ണ് ചെവി മുക്ക് ഇവയിൽ മാത്രം ഇരിക്കാനാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ബാഹ്യമായനിലയിൽ പാപകരമായ കർമ്മമൊന്നുമില്ലെങ്കിൽ അപ്പോഴും ശയ്താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് മനുഷ്യന്റെ കണ്ണുകളിൽ കുത്തിയിരിക്കുക എന്നാണ്. ചെവിയിൽ കുത്തിയിരിക്കുക എന്നാണ്. മുക്കിൽ കുത്തിയിരിക്കുക എന്നാണ്.' പറ

ഞ്ഞു: 'അവിടേയും അവൻ പിടിത്തം കിട്ടുന്നില്ലെങ്കിൽ അവൻ മനസ്സിൽ കുടിയിരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ചിലയാളുകളുടെ അവസ്ഥകൾ അവൻ അവസരംതന്നെ നല്കുകയില്ല. അല്ലെങ്കിൽ പാപം ചെയ്യാനുള്ള കാരണംതന്നെ ഉണ്ടാകുന്നില്ല. അല്ലെങ്കിൽ എന്തെങ്കിലും ഭയത്താൽ പാപം ചെയ്യുന്നില്ല. ബാഹ്യമായനിലയിൽ കർമ്മപരമായി ഒരുപാപവുമില്ല. പക്ഷേ, എന്നാലും അല്ലാഹുവുമായിട്ടുള്ള ബന്ധമില്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും മാർഗത്തിലൂടെ അവന്റെ ഉള്ളിൽ പാപത്തിന്റെ ബീജം വെക്കാനും മനസ്സിൽ കുടിയിരിക്കാനുമുള്ള ശയ്താന്റെ ശ്രമം ഉണ്ടാകുന്നു.' പറഞ്ഞു: എന്തായലും ശയ്താൻ തന്റെ യുദ്ധം അതിന്റെ അവസാനംവരെ എത്തിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ഏതൊരു മനസ്സിലാണോ അല്ലാഹുവിനോടുള്ള ഭയമുണ്ടാകുന്നത് അവിടെ ശയ്താന്റെ ഭരണം നടക്കുകയില്ല.

അല്ലാഹുവിനോടുള്ള ഭയം മനുഷ്യന്റെ മനസ്സിലിരിക്കുക എന്നതാണ് യഥാർഥ കാര്യം. ദൈവഭയമുണ്ടെങ്കിൽ സകല തിന്മകളിൽനിന്നും മനുഷ്യൻ രക്ഷപ്പെടുന്നതാണ്. ഒരു മോഷ്ടാവ് മോഷണം നടത്തുന്നു. അവനെ ഏതെങ്കിലും കുട്ടികാണുകയാണെങ്കിൽ ആ കുട്ടിയേയും അവൻ ഭയപ്പെടുന്നു. എന്തെങ്കിലും കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുമ്പോഴോ അല്ലെങ്കിൽ എപ്പോഴുംതന്നെയോ നമ്മുടെ കർമ്മങ്ങൾ അല്ലാഹു കാണുന്നുവെന്ന് നമ്മുടെ മനസ്സിലുണ്ടാകാത്തതിടത്തോളം പാപങ്ങളിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ സധിക്കുകയില്ല.

മനുഷ്യനോടൊപ്പം രണ്ടു ശക്തികളുണ്ട്. അതെപ്പോഴും കൂടെത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നുണ്ട്. ഒന്നു മലക്കുകൾ. രണ്ട് ശയ്താൻ. അവന്റെ കാലുകളിൽ ദുരനിന് വീണുകിടക്കുന്നു. മലക്ക് നന്മ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ **അയ്യൂബും ബി റൂഹിൻമ്മിൻഹു** എന്നു പറഞ്ഞതുപോലെ. അതായത് തന്റെ വചനം അയച്ച് അവനെ സഹായിച്ചു. ശയ്താൻ തിന്മയിലേക്ക് പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ **യൂവസ്വിസു** എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ. ഇതു രണ്ടിനേയും നിഷേധിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അന്ധകാരവും പ്രകാശവും ഒപ്പത്തിനൊപ്പം ചേർന്നിരിക്കുന്നു.

ശയ്താൻ എങ്ങനെയാണ് ദുർബോധനം ചെയ്യുന്നതെന്ന് വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ടു പറയുന്നു. ഇത് ഒരു ഉദാഹരണം മുഖേന മുമ്പേ നല്കിക്കഴിഞ്ഞതാണ്. ഈ മുതലാളിമാർ തങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കിത്തരും, അല്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ തങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റിത്തരുന്ന മറ്റു അസ്തിത്വമുണ്ട് എന്ന ദുർബോധനത്തിൽനിന്ന് എങ്ങനെ രക്ഷപ്പെടാം എന്ന് വിവരിച്ചുകൊണ്ട് അവിടന്ന് പറയുന്നു: 'ഇതിന് യഥാർഥ രക്ഷിതാവിനെ അഭയം തേടാനാണ് പറഞ്ഞത്. അല്ലാഹു പറഞ്ഞു, മനുഷ്യരുടെ യഥാർഥ രക്ഷിതാവിന്റെ അഭയത്തിലിരിക്കാൻ ദുആ ചെയ്യുക. പിന്നീട് ഭൗതികരാജാക്കന്മാരേയും ഭരണാധികാരികളേയും മനുഷ്യൻ പൊതുവായ അധികാരമുള്ളവൻ എന്നു പറയാൻ തുടങ്ങുന്നു. അപ്പോൾ അല്ലാഹു പറഞ്ഞു: **മലിക്കിനാസ്**. അല്ലാഹുതന്നെയാണ് മനുഷ്യരുടെ രാജാവ്. അതുകഴിഞ്ഞ് ജനങ്ങളുടെ ദുർബോധനത്തിന്റെ ഫലമായി സൃഷ്ടികളെ ദൈവത്തിന് സമൻമാരാക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു. അവരെ ഭയപ്പെടുകയും അവരിൽനിന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട്

ഇലാഹിനാസ് എന്നു പറഞ്ഞു. നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യൻ അല്ലാഹു മാത്രമാണ്. ഈ മൂന്നു ദുർബോധനങ്ങൾ അകറ്റുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് സുറത്തുനാസിൽ മൂന്നു ഏലസ് അഥവാ രക്ഷാബന്ധൻ വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അതേ **ഖന്നാസ്** തന്നെയാണ് ഈ ദുർബോധനങ്ങൾ ഇടുന്നത്. അതായത് **ശയ്താൻ.**

ദീനിയെ ഏതവസ്ഥയിലും ദുർബോധനങ്ങൾ മുന്തിക്കണമെന്ന കാര്യം വിവരിച്ചുകൊണ്ട് ഒരവസരത്തിൽ ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)പറഞ്ഞു: ‘നോക്കൂ! രണ്ടു തരത്തിലുള്ള ആളുകളുണ്ട്. ഒന്ന് ഇസ്ലാം സ്വീകരിച്ച് ഭൗതികമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും കച്ചവടങ്ങളിലും മുഴുകുന്നവർ. ശയ്താൻ അവരുടെ തലയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്നു. ഞാൻ പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം കച്ചവടം ചെയ്യുന്നത് വിരോധമാണെന്നല്ല. സ്വഹാബാക്കൾ കച്ചവടം ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ, അവർ ദീനിയെ മുന്തിച്ചിരുന്നു. അവർ ഇസ്ലാം സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ ഇസ്ലാമിനെ സംബന്ധിച്ച് ദുഃഖജ്ഞാനംകൊണ്ട് അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ നിറയ്ക്കുന്ന യഥാർഥ അറിവ് അവർ കരസ്ഥമാക്കി. ഇക്കാരണത്താലാണ് അവർ ഒരു രംഗത്തും ശയ്താന്റെ ആക്രമണത്തിൽ അനങ്ങാതിരുന്നത്. സത്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഒരു കാര്യത്തിനും അവരെ തടയാനും കഴിഞ്ഞില്ല.

ശയ്താന്റെ പിന്നാലെ നടക്കുന്നതിൽനിന്ന് നമ്മൾ മോചിതരാകാനും അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തി കരസ്ഥമാക്കിക്കൊണ്ട് വേദനാജനകമായ ശിക്ഷയിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടാനും കാലത്തിന്റെ ഇമാമും അല്ലാഹുവിന്റെ ദിവ്യവരിഷ്ഠനും വാഗ്ദത്ത മസീഹും മഹദ്ദിയും നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അത്തരം കച്ചവടം നമ്മളും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ആ വഴയിലൂടെ നടക്കാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്.

മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പാപങ്ങളിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടണമെന്ന കാര്യത്തിലേക്ക് ശ്രദ്ധ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട് ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)പറയുന്നു:

‘ആരെങ്കിലും വിപത്തുകളിൽ അകപ്പെട്ടാൽ അതിന്റെ കുറ്റം മനുഷ്യനുതന്നെയാണ്. ഇവർ വിപത്തുകളിൽ അകപ്പെട്ട ശേഷം അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് ആപത്തുവന്നുവെന്ന് പറയുന്നതു ശരിയല്ല. കുറ്റം മനുഷ്യന്റേതുതന്നെയാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ കുറ്റമല്ല. ചിലയാളുകൾ ബാഹ്യമായി നോക്കുമ്പോൾ വളരെ നല്ലവരാണെന്ന് തോന്നും. അവർക്കെന്തുകൊണ്ടാണ് ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടായതെന്നും അല്ലെങ്കിൽ നന്മ സമ്പാദിക്കുന്നതിൽനിന്ന് എന്തുകൊണ്ട് പിന്തള്ളപ്പെട്ടുവെന്നും ഓർത്ത് മനുഷ്യൻ അത്ഭുതപ്പെടുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ അവരിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പാപമുണ്ട്. അതാണ് അവന്റെ അവസ്ഥ അവനെ ഇവിടംവരെ എത്തിച്ചിട്ടുള്ളതും. അല്ലാഹു ഒരുപാട് മാപ്പാക്കുന്നു. വിട്ടു വീഴ്ച ചെയ്യുന്നു. ഇക്കാരണത്താൽ മനുഷ്യന്റെ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പാപങ്ങൾ ആർക്കും അറിയാൻ പറ്റുകയില്ല. മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പാപം വാസ്തവത്തിൽ വെളിപ്പെടുന്ന പാപത്തെക്കാൾ വ്യത്തികെട്ടതാണ്. പാപങ്ങളുടെ അവസ്ഥയും രോഗങ്ങൾ പോലെയാണ്. അതായത് വലിയ രോഗങ്ങളാണ്. ബാഹ്യമായ രോഗം കാണുമ്പോൾ ഇയാൾ രോഗിയാണെന്ന് എല്ലാവരും മനസ്സിലാക്കും. എന്നാൽ, മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ചില രോഗങ്ങളുണ്ട്. അത് ചിലപ്പോൾ രോഗിക്കുതന്നെയും അറിയാൻ കഴിയുകയില്ല. ഇപ്രകാരമുള്ളതാണ് ക്ഷയരോഗം. തുട

ക്കത്തിൽ അത് ഡോക്ടർക്കുപോലും അറിയാൻ കഴിഞ്ഞെന്ന് വരില്ല. അങ്ങനെ രോഗം മുർച്ഛിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ അവസാന സ്റ്റേജിലായിരിക്കും മനസ്സിലാകുക. ക്യാൻസർ രോഗി ചിലപ്പോൾ പുറമെ പൂർണ്ണ ആരോഗ്യവാനായി കാണും. പെട്ടെന്നായിരിക്കും ക്യാൻസറാണെന്ന് അറിയുക. അപ്പോൾ ചികിത്സയൊന്നും ഏശാത്തവിധം പടർന്നു പിടിച്ചിട്ടുണ്ടാകും. മാസത്തിനുള്ളിൽ അവന്റെ ജീവിതം അവസാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.’

ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)പറഞ്ഞു: ‘രോഗത്തെ കുറിച്ച് അറിയാത്തതുപോലെ മനുഷ്യന്റെ ആഭ്യന്തരമായ പാപവും പതുക്കെപ്പതുക്കെ അവനെ നാശംവരെ കൊണ്ടെത്തിക്കുന്നു. അല്ലാഹു അവന്റെ ഫജ്ലുകൊണ്ട് കരുണചെയ്യുമാറാകട്ടെ. വിശുദ്ധ ഖുർആൻ **ഖദ്അഫ്ലഹാ മൻ സക്കാഹാ** എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. തന്റെ ആത്മാവിനെ പരിശുദ്ധമാക്കിയവൻ മോക്ഷം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, ആത്മാവിന്റെ ശുദ്ധീകരണവും ഒരു മരണമാണ്. എല്ലാ വൃത്തികെട്ട സ്വഭാവങ്ങളും ഉപേക്ഷിക്കാത്തതിടത്തോളം ആത്മ പരിശുദ്ധി എവിടെന്ന് ലഭിക്കാനാണ്? എത്രത്തോളം അസഭ്യവും അശുദ്ധവും മോശവുമായ സ്വഭാവങ്ങളുണ്ടോ അവ ഉപേക്ഷിക്കാത്തതിടത്തോളം-അതിലൂടെ നടത്താനാണ് ശയ്താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്, നീചകൃത്യങ്ങളിലും നിഷിദ്ധകാര്യങ്ങളിലും നടത്താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്, നിഷിദ്ധം എന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യംതന്നെ അല്ലാഹു വിനിഷ്ടപ്പെടാത്ത കാര്യങ്ങൾ എന്നാണ്-അവ ഉപേക്ഷിക്കാത്തതിടത്തോളം ആത്മപരിശുദ്ധി എവിടെന്ന് ലഭിക്കാനാണ്. എല്ലാ ഓരോ മനുഷ്യനിലും ഏതെങ്കിലുമൊക്കെ ദോഷത്തിന്റെ ബീജമുണ്ടാകും. അതിന്റെ ശയ്താനുമുണ്ടാകും. അത് വന്നെ കൊല്ലാത്തതിടത്തോളം കാര്യം നേടാനൊക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് മുമ്പേ പറഞ്ഞതുപോലെ നമുക്ക് എപ്പോഴും അല്ലാഹുവിന്റെ അഭയത്തിന്റെ ആവശ്യമുണ്ട്. എപ്പോഴും ആത്മപരിശോധന നടത്തേണ്ട ആവശ്യമുണ്ട്.

ശയ്താനെ കൊല്ലുന്നതിന് എന്ത്, എങ്ങനെയാണ് നമ്മൾ ചുവടുവെക്കേണ്ടത്. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)പറയുന്നു: ‘അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകൻ പ്രതീകവും അല്ലാഹുവിനെ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ആളുമാകുന്നു. പിന്നീട് പ്രവാചകന്മാരുടെ പ്രതീകമാകുന്നവരാണ് സത്യവാനായ മുസൽമാനും മതാനുയായിയും എന്നു പറയപ്പെടുന്നത്. ആദരണീയരായ സ്വഹാബാക്കൾ ഈ രഹസ്യം നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. അവർ നബി(സ)തിരുമേനിയുടെ അനുസരണത്തിൽ എങ്ങനെ മറഞ്ഞെന്നാൽ, എങ്ങനെ തങ്ങളെ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയെന്നാൽ അവരിൽ അവരുടേതായി ഒന്നുതന്നെ അവശേഷിച്ചില്ല. അവരെ ആരെങ്കിലും കണ്ടാൽ, അല്ലാഹുവിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയിലായിരുന്നു കണ്ടിരുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെ സാമീപ്യം പ്രാപിക്കുന്നതിലും നബി(സ)തിരുമേനിയുടെ ജീവിതമാതൃക സ്വായത്തമാക്കുന്നതിലും മുങ്ങിയിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഓർമ്മിക്കുക, ഇക്കാലത്തും ആദരണീയരായ സ്വഹാബാക്കളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതുപോലെ, വിലയിനത്തിലും അനുസരണത്തിലും നമ്മെ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയാൽ മാത്രമേ ശിഷ്യന്മാരിലും വിശ്വാസികളിലും പ്രവേശിച്ചവരാണെന്ന വാദം സത്യവും യഥാസ്ഥാനത്തുള്ളതും ആകുകയുള്ളൂ. ഇതുണ്ടാകാത്തതിടത്തോളം, അല്ലാഹു

നിങ്ങളിൽ കൂടിയിരിക്കാത്തതിടത്തോളം, അല്ലാഹുവിന്റെ അടയാളങ്ങൾ നിങ്ങളിൽ പ്രകടമാകാത്തതിടത്തോളം ശയ്താനിക ഭരണത്തിന്റെ പ്രവർത്തനവും പ്രവേശവും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കിക്കൊള്ളുക.

നമ്മൾ ആത്മാർഥരായി അല്ലാഹുവിന്റേതായിത്തീരാൻ അവൻ നമ്മെ അനുഗ്രഹിക്കുമാറാകട്ടെ. എല്ലാ നീചപ്രവൃത്തികളിൽനിന്നും നിഷിദ്ധ കർമ്മങ്ങളിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടുക. എല്ലാ തരത്തിലുള്ള തിന്മകളിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടുക. എല്ലാ വിധ അഹങ്കാരങ്ങളിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടുക. അല്ലാഹുവിന്റെ

അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ അവകാശികളാകാൻ ആത്മശുദ്ധീകരണത്തിനായി ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക. എപ്പോഴും നമ്മുടെ ദൃഷ്ടി അല്ലാഹുവിലായിരിക്കട്ടെ. അവൻതന്നെയാണ് നമ്മുടെ രക്ഷിതാവ്. എന്നെന്നും അവന്റെ രാജാധികാരം നമ്മുടെ മനസ്സുകളിൽ ആധിപത്യം സ്ഥാപിച്ചിരിക്കട്ടെ. അവൻതന്നെ നമ്മുടെ ആരാധ്യനായിരിക്കട്ടെ. നമ്മൾ എപ്പോഴും അവനെ വിളിക്കുന്നവരായിരിക്കട്ടെ. ശയ്താന്റെ ചവിട്ടടികളിൽ നടക്കുന്നതിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുക. അല്ലാഹു നമുക്കതിന് തൗഫീഖ് നൽകുമാറാകട്ടെ.

Friday Sermon delivered by **Hadrath Khaleefathul Masih Al-khamis** (atba)

at Baithul Futuh, London – on 11.03.2016

Malayalam Translation : **Moulvi Mohammed Ismail Alleppey**, For Malayalam Desk, Qadian.

Published By Nazarath Nashr-O-Isha'ath, Sadr Anjuman Ahmadiyya - Qadian, 143516

If Undelivered Please Return To

Ahmadiyya Muslim Jama'at

Baithul Quddoos, G.H.Road

Calicut - 673001, Kerala